

คู่มือซ่อมมอเตอร์

กระแสสลับ 50 Hp

การปฏิบัติงานการซ่อมทำ AC MOTOR แบบขดลวดพัน (50 HP ขึ้นไป)

ขั้นตอนการปฏิบัติงานการซ่อมทำ AC MOTOR แบบขดลวดพัน (50 HP ขึ้นไป)

๑. การถอดสายไฟ สลักฐานแท่นและ หน้าแปลน
๒. การขนย้ายขึ้น โรงงาน 351
๓. การถอดมอเตอร์และอุปกรณ์ประกอบตามมาตรฐานโดยทั่วไป
๔. รื้อขดลวด สเตเตอร์และโรเตอร์ ในกรณีที่ขดลวดเกิดการช็อต หรือชำรุดเสียหาย
๕. การทำความสะอาด สเตเตอร์ (ในกรณีที่ขดลวดไม่เสีย)
๖. ตัดฉนวนรองขดลวด และกระดาษครอบ
๗. การทำแบบพันขดลวด และพันลวด
๘. การนำขดลวดลงในช่องสล็อต
๙. ทำการต่อวงจรแล้วบัดกรี
๑๐. การพันผ้าหุ้มท้ายเก็บงาน
๑๑. การรื้อขดลวดพร้อมแกะแบบพัน โรเตอร์แบบพันขดลวด
๑๒. การพัน โรเตอร์แบบชนิดพันขดลวดตัวนำ
๑๓. วิธีการปฏิบัติการชุบน้ำยาเคลือบฉนวน
๑๔. เปลี่ยนบอลและทำการประกอบ
๑๕. การประกอบมอเตอร์
๑๖. ทำการทดลอง
๑๗. ยกลงประกอบในเรือ

ขั้นตอนการปฏิบัติงานการซ่อมทำ AC MOTOR แบบขดลวดพัน (50 HP ขึ้นไป)

1. ถอดสายไฟ สลักฐานแท่น หน้าแปลน

- ๑.๑ สํารวจสถานที่ก่อนปฏิบัติงานเพื่อสะดวกและปลอดภัยในการทำงานร่วมกับ จนท.เรือ และ โรงงานที่กำหนดในใบสั่งงานที่เกี่ยวข้อง
- ๑.๒ ปลดกระแสไฟฟ้าที่จ่ายให้กับมอเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
- ๑.๓ ถอดมอเตอร์ออกจากแท่น โดยใช้ประแจตามขนาดของมอเตอร์นั้น ๆ
- ๑.๔ ปลดหน้าแปลนที่ติดอยู่กับอุปกรณ์อื่น ๆ ออกถ้ามี เช่น ติดอยู่กับพัดน้ำ หรือ สายพาน เป็นต้น

2. ยกขึ้นโรงงาน 351

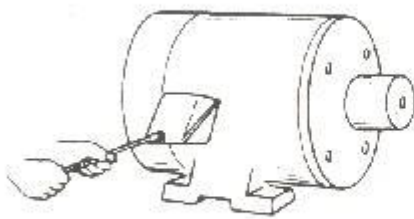
- แจ้งโรงงานที่เกี่ยวข้องกับการยกเพื่อทำการยกมอเตอร์ขึ้นโรงงานเพื่อทำการซ่อมต่อไป

3. การถอดมอเตอร์ และอุปกรณ์ประกอบ ตามมาตรฐานโดยทั่วไปดังนี้

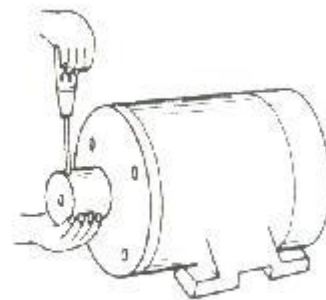
3.1 วิธีการถอดมอเตอร์ (ดูรูปและแผนภูมิระดับขั้นตอนประกอบ)

- 3.1.1. ถอดมอเตอร์ออกจากเครื่องจักรที่ใช้งานโดยปลดสายพาน – ข้อต่อหรือ หน้าแปลน ด้วยการถอดสลักยึดออกก่อน
- 3.1.2. คลายนํต + สกรู ยึดมู่เล่ออกด้วยเครื่องมือ ถ้าไม่ออกให้หยอดน้ำมันหล่อลื่นบนเกลียวเล็กน้อย ถ้ายังไม่ออกให้ใช้สว่านเจาะสกรูทิ้ง แล้วนำเกลียวใส่สกรูยึดมู่เล่ใหม่

รูป 1.2 ขั้นตอนการถอดมอเตอร์

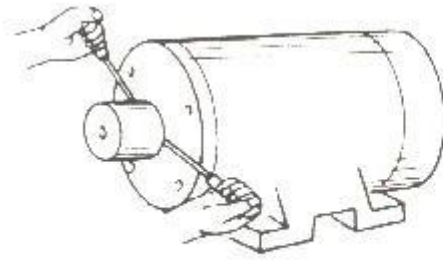
(1) ถอดสายไฟออก

(2) ทดเชยเต็ยตริงมู่เล

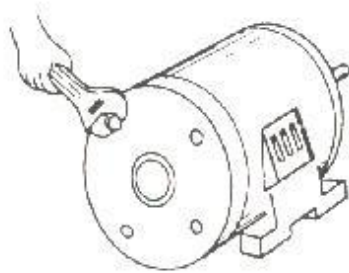

3.1.3. ถอดมู่เต้ ใช้ไขควงงัดผ่านจุดศูนย์กลางของแกนเพลลาหรือใช้เครื่องดูดมู่เต้ ถ้าวอดยากให้ใช้ไฟเป่ามู่เต้ให้ขยายตัว แล้วใช้น้ำ – น้ำมันหล่อตัวเพลลาให้เย็นดิ่งลึ้มออกจากเพลลาด้วย (ถ้ามี)

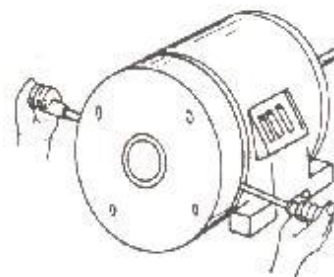

(3) ถอดมู่เต้

3.1.4. ถอดฝาครอบด้านตรงข้ามเพลลาขับ ถอดนัตยึดฝาครอบออกทั้งหมด ใช้ไขควงแงะออก หรือใช้สก็๊ตตอกออกแล้วแต่กรณี

(4) ถอดนัตยึดด้านตรงข้ามเพลลาขับ

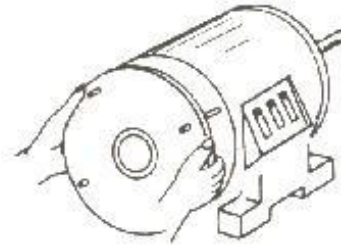

(4.2) ถอดฝาครอบด้านตรงข้ามเพลลาขับ

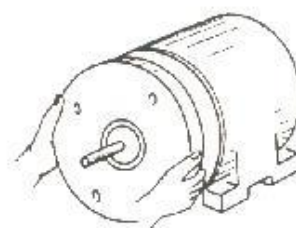
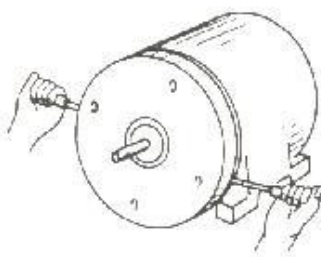
3.1.5. ถอดแผ่นบังลมโดยใช้สองมือดึงแผ่นบังลมออกมาตรง ๆ

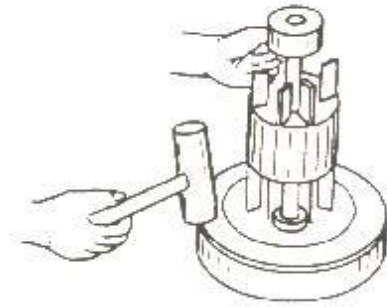
(5) ค้างแผ่นบังลมออก

3.1.6. ถอดฝาครอบด้านเพลาข้าง ถอดนัตยึดฝาครอบออกทั้งหมดใช้ไขควงและออกหรือใช้
สว่านตัดออกแล้วแต่กรณีถึงฝาครอบบังลมและพร้อมตัว โรเตอร์ติดออกมาพร้อมกัน ด้วยความระมัดระวังการ
กระแทกทำให้ขดลวดและส่วนประกอบเสียหาย

3.1.7. ถอดโรเตอร์ออกจากฝาครอบ วางโรเตอร์ด้านฝาครอบลงล่างหมุนฝาครอบโดยรอบแล้ว
ใช้ไขน็อตครอบฝาครอบ ให้โรเตอร์ขยับตัวและหลุดออก

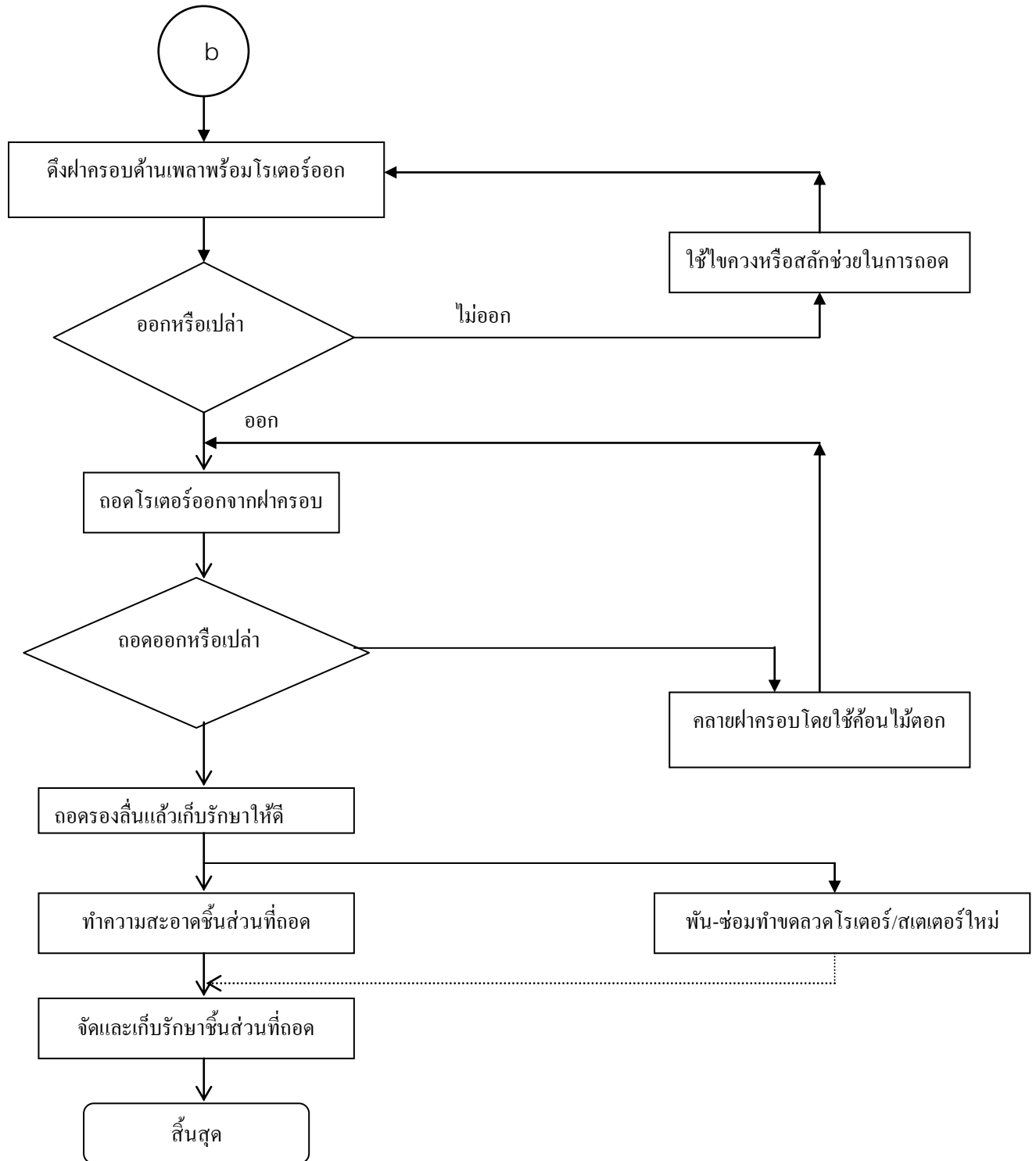

(จ) ถอดโรเตอร์

3.1.8. ถอดและเก็บรักษารองลื่นลูกปืน (BALLBARING) ถอดรองลื่นลูกปืนออกจากเพลาโรเตอร์ ชโลมน้ำมันหรือทาด้วยจาระบี แล้วห่อด้วยผ้าสะอาด ถ้าวัดรองลื่นลูกปืนไม่ออกให้อุ่นด้วยน้ำมันแล้วใช้ตัวคูรองลื่นดึงออกและต้องเปลี่ยนรองลื่นใหม่ ไม่ควรใช้รองลื่นของเดิมอีก

3.1.9 รื้อขดลวดของชุดโรเตอร์ หรือสเตเตอร์พันใหม่ตามเดิมในกรณีที่ขดลวดเกิดการช็อตหรือชำรุดเสียหาย

3.1.10 ทำความสะอาดและเก็บรักษาชิ้นส่วนที่ถอดใช้ลมแรงสูงเป่าชิ้นส่วนต่าง ๆ แล้วใช้แรงบิดหรือผ้าเช็ดแล้วใช้น้ำมันก๊าดหรือน้ำยาล้างทำความสะอาดยกเว้นขดลวด ชโลมน้ำมันกันสนิมแยกเก็บชิ้นส่วนไว้ให้เป็นระเบียบหรือรอการประกอบต่อไป

4. รื้อขดลวดสเตเตอร์ และ โรเตอร์ ในกรณีที่เกิดการช็อตหรือชำรุดเสียหาย

4.1 การรื้อขดลวดและหาแบบการพันสเตเตอร์

4.1.1 หาข้อมูลของขดลวดเดิมให้ได้มากที่สุด

4.1.2 พิจารณาแผ่นป้ายที่ติดอยู่กับมอเตอร์และบันทึกข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ

4.1.3 แบบการต่อวงจรของขดลวด

4.1.4 รายละเอียดของวัสดุฉนวน

4.1.4.1 ฉนวนประเภทชั้น A ได้แก่ แลปผ้าฝ้าย ไฟเบอร์ กระดาษหุบวานิช
ทนอุณหภูมิสูงสุดถึง 105°C

4.1.4.2 ฉนวนประเภทชั้น E ได้แก่ โพลีเอสเตอร์ เรซิน ทนอุณหภูมิสูงสุด 120°C

4.1.4.3 ฉนวนประเภทชั้น B ได้แก่ อีพ็อกซี ไมก้า ไยแก้ว แอสเบสต้อสอาบวานิช
แผ่นไมก้า ทนอุณหภูมิสูงสุด 130°C

4.1.4.4 ฉนวนประเภทชั้น F ได้แก่ ไยแก้วอาบวานิช แอสเบสต้อสอาบวานิช
แผ่นไมก้า ทนอุณหภูมิสูงสุด 155°C

4.1.4.5 โครงสร้างของโรเตอร์ตัวอักษรบนป้ายซึ่งจะบอกประเภทดังนี้

- C : หมายถึงโรเตอร์ชนิดกรงกระรอกธรรมดา
- K_1 : หมายถึงโรเตอร์ชนิดกรงกระรอกพิเศษชั้นที่ 1
- K_2 : หมายถึงโรเตอร์ชนิดกรงกระรอกพิเศษชั้นที่ 2
- W : หมายถึงโรเตอร์ชนิดพันขดลวด
 - บอกค่าประมาณของโวลต์เตจทุกขดลวดสูงสุด
 - บอกค่าประมาณของกระแสทุกขดลวดสูงสุด

4.1.5 จำนวนขั้วแม่เหล็ก

- บอกจำนวนขั้วประกอบด้วยขั้วเหนือและขั้วใต้เรียกว่า สองขั้ว

4.1.6 พิกัดกำลัง

- กำลังงานสูงสุดที่มอเตอร์ทำงานได้โดยไม่เกิดความเสียหายบอกไว้ใน
หน่วย ของแรงม้า (HP) หรือ กิโลวัตต์ (KW) ในมอเตอร์รุ่นใหม่ๆ

4.1.7 พิกัดโวลต์เตจ

- เป็นค่าศักดาไฟฟ้าที่ป้อนเข้ามอเตอร์ที่ทำให้กำลังของมอเตอร์ได้ตรงตาม
กำหนดจะบอกไว้ในหน่วยโวลต์ (V)

4.1.8 พิกัดความถี่

- เป็นค่าความถี่ของระบบที่ทำให้พิกัดกำลังของมอเตอร์ได้ตรงตามกำหนด
บอกไว้ในหน่วยเฮิรตซ์ (Hz)

4.1.9 กระแส

- เป็นค่าโดยประมาณของกระแสขณะ โหลดเต็มที่บอกไว้ในหน่วยแอมแปร์ (A)

4.1.10 ความเร็วรอบ

- เป็นค่าโดยประมาณจำนวนรอบต่อนาที (RPM) ของมอเตอร์ขณะใช้งานที่พิกัดกำลัง

4.1.11 ขนาดกระแสขณะสตาร์ท

- เป็นค่าศักดาไฟฟ้าเต็มที่ต่อโดยตรงเข้าระบบรวมโหลดโดยไม่ลดศักดาลง
- หมายถึงค่าของอัตราส่วนของกำลังรวมโวลท์ แอมป์ ที่ต้องใช้ขณะสตาร์ท (KVA) ต่อพิกัดกำลัง 1 กิโลวัตต์ (KW)
- ใช้เรียนลำดับอักษรตั้งแต่ A - V

4.2 สัญลักษณ์บอกรุ่นของมอเตอร์

- ขึ้นอยู่กับบริษัทผู้ผลิตเพื่อแยกชนิดของชั้นมอเตอร์ต่างๆของบริษัทเอง
- ชื่อของบริษัทผู้สร้าง ปีที่ทำการผลิต

4.3 การตรวจนับจำนวนร่องสลีต

- นับจำนวนเพื่อใช้ในการทำรายละเอียดของขดลวดที่จะพัน
- บันทึกเก็บไว้เป็นข้อมูล

4.4 วิธีรีขดลวดออกจากสลีต

4.4.1 พิจารณาขดลวดว่าสามารถดึง รื้อ ออกได้ทันทีหรือเปล่า

- ขดลวดใหม่อยู่แล้วสามารถรื้อออกได้ทันที

4.4.2 ตรวจสอบชนิดของฉนวนที่ใช้

- ขดลวดยังไม่ไหมยังไม่สามารถรื้อออกได้ทันทีที่ต้องตรวจสอบชนิดของฉนวนที่ใช้

4.4.3 ชนิดฉนวน A หรือเปล่า

- มอเตอร์ทั่วไป จะเป็นชนิดฉนวน A, F, B, F เป็นส่วนใหญ่

4.4.4 การทำให้ขดลวดร้อนเพื่อให้วานิชที่ฉนวนอ่อนตัวละลายออกในชนิดฉนวน A

- ใช้การผ่านกระแสไฟฟ้าเข้าขดลวดประมาณ 150-200 % ของกระแสเต็มพิกัด
- ใช้หลอดไฟอบโดยนำหลอดไฟตั้งแต่ 100 วัตต์ขึ้นไปหลายๆดวงใส่ไว้ในสเตเตอร์แล้วปิดฝาครอบทั้งสองด้านอบความร้อนไว้เป็น เวลานาน

4.4.5 การสุ่มไฟเผาขดลวดในชนิดฉนวน E B หรือ F

- ใช้เตาอบที่อุณหภูมิที่ต้องการเพื่อให้ละลายวานิชของมอเตอร์นั้นๆ
- ตัดขดลวดด้านที่ไม่มีการต่อวงจรออก
- ตัดขดลวดส่วนที่ไหลออกมาจากช่องสลีตด้านที่ไม่มีการต่อวงจร
- ใช้แท่งเหล็กขนาดเล็กกว่าช่องสลีตเล็กน้อยตอกดันขดลวดออก

ด้านตรงข้าม

4.4.6 รักษาสภาพขดลวดเดิมไว้

- พยายามรักษาสภาพขนาดรูปทรงของขดลวดเดิมไว้เป็นตัวอย่างในการวัดขนาดแบบ เพื่อพันขดลวดใหม่

4.4.7 ตรวจสอบจำนวนรอบและขนาดของขดลวด

- ตรวจสอบจำนวนรอบของขดลวดเดิม
- ตรวจสอบขนาดของขดลวดที่ใช้ บางครั้งในแต่ละขดจะใช้ขนาดและจำนวนรอบไม่เท่ากัน
- ตรวจสอบน้ำยาที่อาบของขดลวดเดิมที่ใช้

4.4.8 ชั่งน้ำหนักของขดลวด

- การชั่งน้ำหนักของขดลวดเดิมเพื่อช่วยการตรวจสอบการขึ้นรูปของขดลวดใหม่ได้

4.4.9 ทำความสะอาดช่องสลีต

- ใช้ลมเป่า แปร่ง น้ำยา กระดาษทราย ทำความสะอาดช่องสลีตตรวจสอบการผิดปกติของแผ่นเหล็กช่องสลีต

4.5 ตรวจสอบวิธีการพันขดลวด

4.5.1 การพันขดลวดซึ่งวางขดลวดสองขดลงในสลีตเดียวกันเรียกว่าพันแบบชั้นขดคู่

4.5.2 การพันขดลวดซึ่งวางขดลวดเดี่ยวลงในช่องสลีตเดียวกันเรียกว่าพันแบบชั้นขดเดี่ยว

4.5.3 การพันขดลวดตามลักษณะการพันขดลวดยังแยกเป็นการพันแบบแลปและแบบเซน

4.6 ตรวจสอบจำนวนขดลวดที่ต่ออนุกรมในวงจร

4.6.1 นับจำนวนขดลวดที่ใช้สร้างขั้วเหนือและขั้วใต้ของมอเตอร์

4.6.2 การต่ออนุกรมของขดลวดจะขึ้นอยู่กับชนิดการพันขดลวด เช่น ชนิดเซนชนิดแลป

4.7 ตรวจสอบระยะพิชของขดลวด

4.7.1 ระยะพิชจะต้องพิจารณาจากการลงช่องสลีตของขดลวดทั้งสองด้านว่าห่างออกไป กี่สลีต

4.7.2 ระยะพิชจะต้องพิจารณาจากการพันขดลวดชนิดไหน

4.8 การตรวจการต่อวงจรของขดลวด

4.8.1 ขดลวดสเตเตอร์จะต้องต่อกันเพื่อสร้างสนามแม่เหล็กหมุนขึ้นในช่องอากาศของสเตเตอร์

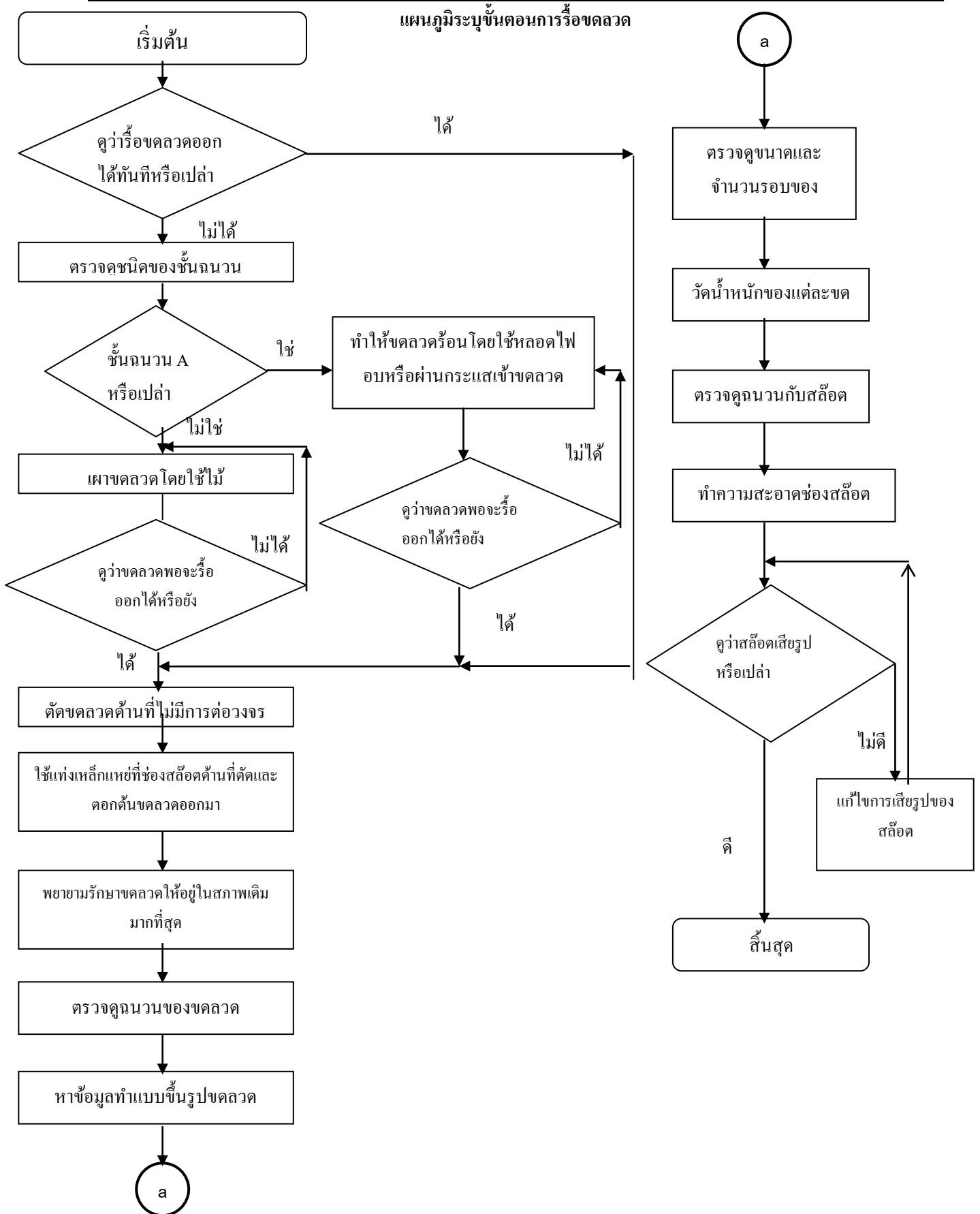

- 4.8.2 ต้องบันทึกวิธีต่อขดลวดของเดิมไว้เมื่อพันขดลวดใหม่จะได้ไม่สับสน
- 4.9 การตรวจชนิดของฉนวน
 - 4.9.1 วัสดุที่ใช้ทำฉนวนหุ้มขดลวดว่าเป็นชนิดใด
 - 4.9.2 คว้าหุ้มฉนวนกี่ชั้น
- 4.10 ตรวจสอบที่เกิดความเสียหาย
 - 4.10.1 ความเสียหายของขดลวดบางครั้งอาจไม่ต้องถอดออกจากสล๊อตทั้งหมด
ซ่อมแซมแค่บางส่วนบางจุดเท่านั้น
 - 4.10.2 คุณภาพ รูปร่าง รูปทรง ของขดลวดและส่วนประกอบต่างๆที่ซ่อมแซมได้

การซ่อมทำมอเตอร์กระแสลับ (50HP ขึ้นไป)

แผนภูมิระบุขั้นตอนการรี้อขดลวด

5. การทำความสะอาดสเตเตอร์ (ในกรณีขดลวดไม่เสีย)

- 5.1 สาเหตุที่เกิดจากราน้ำจืด ทราน้ำทะเล ทราน้ำเกลือ
 - 5.1.1 นำสเตเตอร์ที่ต้องการทำความสะอาดเข้าสู่ล้างทำความสะอาด
 - 5.1.2 ใช้เครื่องฉีดน้ำร้อนกำลังดันสูงฉีดล้างจนสิ่งสกปรกออก
 - 5.1.3 ใช้ลมเป่าสเตเตอร์ที่ทำความสะอาดแล้วไล่ไอน้ำที่ทำความสะอาดออกให้หมด
 - 5.1.4 นำเข้าสู่อบความร้อนจนสเตเตอร์แห้งแล้วปล่อยให้สเตเตอร์เย็น
 - 5.1.5 ใช้เครื่องวัดค่าจนวนของตัวนำเมกเกอร์โอห์มวัดค่า ค่าที่ได้ต้องไม่ต่ำกว่า
 - 1 เมกโอห์ม
 - 5.1.6 นำสเตเตอร์ที่ผ่านการวัดค่าจนวนไปเคลือบน้ำยาวานิช
 - 5.1.7 นำสเตเตอร์เข้าสู่อบความร้อนจนน้ำยาวานิชแห้ง
 - 5.1.8 ปล่อยให้สเตเตอร์เย็นและนำมาวัดค่าจนวนอีกครั้ง
 - 5.1.9 สเตเตอร์ที่ผ่านการวัดค่าจนวนแล้วพร้อมประกอบใช้งาน
- 5.2 การทำความสะอาดสเตเตอร์ที่เกิดจากราน้ำมัน ทราน้ำมันฝุ่น
 - 5.2.1 นำสเตเตอร์ที่ต้องการทำความสะอาดเข้าสู่ล้างทำความสะอาด
 - 5.2.2 ใช้น้ำยาล้างอุปกรณ์ไฟฟ้าชนิดแห้งล้างทำความสะอาด
 - 5.2.3 ใช้ลมเป่าสเตเตอร์ที่ทำความสะอาดแล้วให้แห้ง
 - 5.2.4 นำเข้าสู่อบความร้อนจนสเตเตอร์แห้งแล้วปล่อยให้สเตเตอร์เย็นวัดค่าจนวน
 - 5.2.5 นำสเตเตอร์ที่ผ่านการวัดจนวนไปเคลือบน้ำยาวานิช
 - 5.2.6 นำสเตเตอร์เข้าสู่อบความร้อนจนน้ำยาวานิชแห้ง
 - 5.2.7 ปล่อยให้สเตเตอร์เย็นและนำไปวัดค่าจนวนอีกครั้ง
 - 5.2.8 สเตเตอร์ที่ผ่านการวัดค่าจนวนแล้วพร้อมประกอบใช้งาน

6. ตัดจนวนรองขดลวด และกระดาษครอบ

- 6.1 จนวนรองขดลวดในสล็อตใช้ตามขนาดของร่องสล็อต
- 6.2 จนวนหุ้มขดลวดจะต้องมีความยาวกว่าร่องสล็อตประมาณ 20 – 40 มม.
- 6.3 ชนิดของจนวนใช้กระดาษแข็ง กระดาษฉาบไมร่า หรือพวกแผ่นฟิล์มแล้วแต่ชนิดงาน
- 6.4 การพับกระดาษจนวนครอบสล็อต โดยพับกระดาษจนวนหุ้มสล็อตให้มีขนาดพอดีสวมเข้ากับ ความกว้างของช่อง สล็อตแล้วใส่ลงครอบบนลวดตัวนำในสล็อต

7. การทำแบบพันขดลวด และพันลวด

- ใต้แบบจากขดลวดที่คงสภาพเดิม
- ใต้จากขดลวดเดิมที่วัดความยาวของ 1 รอบของขดลวดเดิม

7.1 การสร้างแบบพันขดลวด

- 7.1.1 การพันแบบเกล็บ ใช้แกนขึ้นแบบขนาดเดียวกันมีจำนวนแบบเท่ากับจำนวนขดลวดที่ ต่ออนุกรมกันและมีแผ่นปิดข้างเท่ากับจำนวนขดลวดที่ต่ออนุกรมบวกหนึ่งเสมอ

- 7.1.2 การพันแบบเซน ใช้แบบขึ้นรูปขนาดต่างกันจากเล็กไปใหญ่มีจำนวนแบบเท่ากับจำนวนขดลวดที่ต้องการต่ออนุกรมกันในวงจรและมีแผ่นปิดข้างขนาดต่างๆกัน มีจำนวนมากกว่าขดลวดต่ออนุกรมอยู่หนึ่ง แต่มีสองแผ่นใหญ่สุดมีขนาดเท่ากัน
- 7.1.3 วัสดุที่ใช้เป็นแบบควรเป็นไม้เนื้อแข็ง ส่วนแผ่นประกบข้างใช้วัสดุที่เหมาะสม
- 7.2 การพันขดลวด
 - 7.2.1 ใส่แบบขึ้นรูปลงบนแกนของเครื่องพันขดลวด
 - 7.2.2 ใส่ตัวบังคับแบบกวดสลักยึดให้แน่น
 - 7.2.3 เริ่มพันลวดโดยให้ปลายข้างหนึ่งพันยึดกับแผ่นประกบข้าง
 - 7.2.4 พันขดลวดให้ได้จำนวนรอบที่ต้องการเท่ากับจำนวนรอบของเดิมเมื่อได้รอบครบ
 - 7.2.5 ตามจำนวนทำการมัดด้วยด้ายเพื่อกันลวดคลายตัว
 - 7.2.6 เมื่อได้ขดลวดตามจำที่ต้องการให้ถอดแบบพันออก
- 7.3 การเตรียมใส่ขดลวด
 - 7.3.1 วัสดิต่าง ๆ ของแกนสเตเตอร์
 - 7.3.1.1 วัสดุเส้นผ่าศูนย์กลางภายนอกของแกนสเตเตอร์
 - 7.3.1.2 วัสดุเส้นผ่าศูนย์กลางภายในของแกนสเตเตอร์
 - 7.3.1.3 วัดความลึกของช่องสลีตทั้งสองด้าน
 - 7.3.1.4 วัดระยะความยาวของแกนสเตเตอร์
 - 7.3.2 วัสดิต่าง ๆ ของช่องสลีต
 - 7.3.2.1 ใช้คาลิปเปอร์ เวอร์เนียในการวัดโดยตรงหรือ
 - 7.3.2.2 ใช้กระดาษแผ่นหนาปิดด้านหน้าสลีตแล้วใช้ค้อนตอกกระดาษให้รูปรอยสลีตติด บนกระดาษแล้ววัดบนกระดาษ
 - 7.3.2.3 ประสานกับ จนท.แผนกมาตรฐาน กองควบคุมคุณภาพ อจปร.อร.มาร่วมตรวจสอบช่องสลีต
 - 7.3.3 การออกแบบขึ้นรูปขดลวด
 - 7.3.3.1 ได้จากขดลวดที่คงสภาพของเดิม
 - 7.3.3.2 ได้จากขดลวดเดิมที่วัดความยาวของ 1 รอบของขดลวด
8. การนำขดลวดลงในช่องสลีต
 - 8.1 ตรวจสอบการต่อปลายสายของขดลวดถูกต้องหรือไม่
 - 8.2 กำหนดด้านที่จะต้องต่อวงจร
 - 8.3 จัดวางกระดาษนำร่องเพื่อลงขดลวด
 - 8.4 ลงขดลวดด้านต่างเรียงกันไปจนมีระยะคুমพีชของขดลวด
 - 8.5 ใช้ไม้หรือวัสดุบางๆจัดเรียงเส้นลวดที่ละเส้นอย่างเป็นระเบียบ
 - 8.6 ใช้กระดาษวางกันเป็นฉนวนกันชื้นระหว่างขดลวด

8.7 ลงขดลวดด้านบนลงในช่องสล็อตด้วยความระมัดระวังอย่าให้เกิดการขูดขีดกับร่องสล็อต

8.8 พับกระดาษครอบสล็อตใส่ขอบขดลวดด้านบน

8.9 ทำการปิดปากสล็อตด้วยไม้หรือแผ่นแบเกอร์ไลท์

9. ทำการต่อวงจรแล้วบัดกรี

- จัดวางปลายสายของขดลวดให้สะดวกและเป็นระเบียบ

- ทำเครื่องหมายของต้นปลายของขดลวด

9.1 การตรวจสอบการพันขดลวดขั้นสุดท้าย

9.1.1 ดูข้อมูลที่บันทึกไว้ก่อนถอดรี้อขดลวด

9.1.2 ดูแบบการต่อวงจรของขดลวด

9.1.3 ต่อวงจรเข้าชั่วคราวเพื่อกำหนดขั้ว

9.1.4 ต่อวงจรให้เรียบร้อยถาวรแล้วทำการบัดกรี

9.2 การตรวจสอบการลงขดลวดขั้นสุดท้าย

9.2.1 ตรวจสอบวงจรว่าเชื่อมติดต่อกัน โดยตลอดทั้งวงจร

9.2.2 วัดค่าความต้านทานของขดลวดด้วยมัลติมิเตอร์

9.2.3 ทำการทดสอบขั้วแม่เหล็กเพื่อตรวจสอบว่าการลงขดลวดในสเตเตอร์ถูกต้องทำให้เกิดการหมุนของสนามแม่เหล็กขึ้นได้หรือเปล่าตามวิธีปฏิบัติของช่าง
รง.ซ่อมเครื่องไฟฟ้าและชุดโลหะ กฟฟ.อจปร.อร.

9.2.4 การทดสอบความต้านทานของฉนวนโดยใช้มัลติมิเตอร์โอห์มต้องอ่านค่าความต้านทานตั้งแต่ $1\text{ M } \Omega$ ขึ้นไป

9.2.5 การต่อวงจร โดยถาวร โดยเชื่อมต่อปลายสายต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก
โดยการบัดกรี

10 พันผ้าหุ้มท้ายเก็บงาน

10.1 ทำการพันผ้าแถบใยแก้วรอบขดลวดทั้งสองด้าน

10.2 ตรวจสอบวงจรวัดค่าความต้านทานและค่าฉนวนของขดลวดพร้อมที่จะทำการ
ชุบน้ำยา

11. การรี้อขดลวดพร้อมแกะแบบพันโรเตอร์แบบขดลวดพัน

11.1 ตรวจสอบอาการเสียของขดลวดโรเตอร์

11.2 ตรวจสอบการต่อวงจรของขดลวดโรเตอร์

11.3 ตัดขดลวดตัวนำออกทางด้านไม่ต่อวงจร

11.4 ตรวจสอบจำนวนรอบของชุดขดลวดโรเตอร์

11.5 วัดขนาดความโตของลวดตัวนำ

11.6 ทำความสะอาดช่องสล็อตหรือขั้วแม่เหล็กของโรเตอร์

12. การพันโรเตอร์แบบชนิดพันขดลวดตัวนำ

- 12.1 ตัดกระดาดอินสุเรชั่นใส่ลงในช่องสล้อตหรือขั้วแม่เหล็กแล้วแต่ลักษณะของแกนโรเตอร์
- 12.2 นำโรเตอร์ชนิดพันขดลวดขึ้นเครื่องพันขดลวดในกรณีที่มีขนาดใหญ่
- 12.3 นำลวดตัวนำที่มีขนาดเท่าของเดิมพันตามแบบเดิมรอบเท่าเดิม
- 12.4 เมื่อทำการพันเสร็จแล้วทำการต่อวงจรตามแบบเดิม ทำการบัดกรี
- 12.5 ตรวจสอบวงจรอีกครั้ง พันผ้าเทปใยแก้วหุ้มท้าย
- 12.6 วัดค่าความต้านทานของขดลวดตัวนำ วัดค่าฉนวนของตัวนำ
- 12.7 นำเข้าตู้อบเพื่อไล่ความชื้น
- 12.8 ทำการชุบน้ำยาวานิช ส่งหาลานซ์

13. วิธีการปฏิบัติการชุบน้ำยาเคลือบฉนวน ในการชุบน้ำยาเคลือบฉนวนมีวิธีการเคลือบ 2 วิธีคือ

- วิธีเคลือบแห้งด้วยอากาศ
- วิธีเคลือบแห้งด้วยการอบความร้อน

13.1 วิธีเคลือบแห้งด้วยอากาศ ในการเคลือบแห้งด้วยอากาศนี้ ใช้สำหรับงานพันขดลวดใหม่ เช่น การเคลือบขดลวด สเตเตอร์ และ โรเตอร์ของมอเตอร์ โดยมีขั้นตอนในการเคลือบดังนี้

- 13.1.1 นำสเตเตอร์ที่ผ่านการวัดค่าฉนวนเข้าตู้อบความร้อนเพื่อไล่ระบบความชื้น
- 13.1.2 ปลดอยสเตเตอร์ที่ต้องการเคลือบน้ำยาวานิชให้เย็น
- 13.1.3 นำสเตเตอร์ที่ต้องการเคลือบน้ำยาวานิช วางในถาดเคลือบ
- 13.1.4 ใช้น้ำยาวานิชชนิดแห้งด้วยอากาศเคลือบสเตเตอร์ให้ทั่ว ปลดอยให้น้ำยาวานิชแห้ง (ประมาณ 24 ชั่วโมง)
- 13.1.5 ใช้น้ำมันเกอร์โอห้มวัดค่าฉนวนของสเตเตอร์ให้ได้ตามเกณฑ์
- 13.1.6 นำสเตเตอร์ที่ผ่านการตรวจไปประกอบเข้าชุดเครื่อง

ข้อควรระวัง ในการเคลือบน้ำยาชนิดแห้งด้วยอากาศไม่ควรนำไปอบความร้อนหลังจากเคลือบน้ำยาวานิชแล้ว จะทำให้น้ำยาวานิชที่เคลือบ ทำปฏิกิริยากับความร้อนทำให้น้ำยาพองตัวและเป็นฟองอากาศ

13.2 วิธีเคลือบแห้งด้วยการอบความร้อนแบ่งการเคลือบเป็น 2 แบบคือ

- การเคลือบน้ำยาวานิชแบบสูญญากาศ
- การเคลือบน้ำยาวานิชแบบจุ่มชิ้นงานลงในถังชุบน้ำยา

13.2.1 การเคลือบน้ำยาวานิชแบบสูญญากาศ ในการเคลือบน้ำยาแบบสูญญากาศจะต้องใช้ถัง ขนาดใหญ่เท่ากับจำนวน 2 ถัง ถังใบที่ 1 เป็นถังเก็บน้ำยาวานิช ถังใบที่ 2 เป็นถังชุบ ชิ้นงานมีเครื่องทำสูญญากาศจำนวน 1 เครื่อง ในการชุบน้ำยาแบบสูญญากาศ มีขั้นตอนการชุบดังนี้

13.2.1.1 นำชิ้นงานที่ผ่านการวัดค่าฉนวนลงในถังชุบชิ้นงาน

- 13.2.1.2 ปิดฝาลังซุบซึ่งงานเปิดลิ้นวาล์วถึงเก็บน้ำยาปล่อยน้ำยาจากถังเก็บ
ให้น้ำยาไหลมาถังซุบซึ่งงานจนท่วมซึ่งงาน
- 13.2.1.3 ปิดลิ้นวาล์วถึงน้ำยาพานิชเคินเครื่องสูญญากาศ
- 13.2.1.4 น้ำยาพานิชจะแทรกเข้าไปในตัวนำทุกจุด ปล่อยไว้ ประมาณ 30 นาที
- 13.2.1.5 หยุดเคินเครื่องเปิดลิ้นวาล์วถึงเก็บน้ำยา (อากาศจะเข้าไปแทนในถังซุบ
ซึ่งงานน้ำยาพานิชจะไหลกลับมายังที่เดิม)
- 13.2.1.6 เปิดฝาลังซุบซึ่งงานนำซึ่งงานมาอบความร้อน
- 13.2.1.7 ปิดฝาลังซุบซึ่งงาน เปิดวาล์วล้นลม ดันน้ำยาจากถังซุบ
มายังถังเก็บวานิชเดิม จนน้ำยาหมดถัง
- 13.2.1.8 ปิดลิ้นวาล์วถึงเก็บน้ำยาพานิช น้ำยาพานิชจะอยู่สภาพเดิม
- 13.2.1.9 นำซึ่งงานที่อบความร้อนจนน้ำยาแห้งมาวัดค่าฉนวน
- 13.2.1.10 นำซึ่งงานที่ผ่านการวัดค่าฉนวนไปประกอบเข้าชุดเครื่อง

หมายเหตุ ในการเคลื่อนน้ำยาพานิชแบบสูญญากาศจะต้องใช้น้ำยาพานิชเป็นจำนวนมากตาม
ลักษณะของถังซุบและขนาดของซึ่งงานในการซุบ

13.2.2 การเคลื่อนน้ำยาพานิชแบบจุ่มซึ่งงานลงในถังซุบวานิช ในการซุบน้ำยาแบบนี้
จำเป็น จะต้องสร้างถังซุบน้ำยาพานิชขึ้นเองตามขนาดความโตของซึ่งงานที่ต้องการเคลื่อน น้ำยาพานิช ในการ
เคลื่อนน้ำยาพานิชชนิดจุ่มซึ่งงานลงในถังซุบมีขั้นตอนดังนี้

- 13.2.2.1 นำซึ่งงานที่ผ่านการวัดค่าฉนวนไปอบความร้อน พอประมาณ
- 13.2.2.2 นำซึ่งงานที่ร้อนพอประมาณจุ่มลงในถังวานิชจนท่วมซึ่งงาน
- 13.2.2.3 ปล่อยให้ถังน้ำยาแทรกซึมเข้าไปในซึ่งงาน
- 13.2.2.4 นำซึ่งงานออกถังซุบ ปล่อยให้ น้ำยาพานิชไหลออกจากซึ่งงาน
- 13.2.2.5 นำซึ่งงานเข้าสู่อบความร้อน อบจนน้ำยาพานิชเคลือบแห้ง
(ถ้าต้องการเคลือบวานิชให้หนา นำซึ่งงานไปซุบน้ำยาพานิชอีกครั้ง)
- 13.2.2.6 ใช้เมกเกอร์โอห์มวัดค่าฉนวน (ไม่ต่ำกว่า 1 เมกเกอร์โอห์ม)
- 13.2.2.7 นำซึ่งงานที่ผ่านการวัดค่าฉนวนไปประกอบชุดเครื่อง

13.3 การอบแห้ง

- 13.3.1 อบด้วยแสงอินฟราเรดใช้หลาย ๆ ดวงส่องไปที่ขดลวดในเตาอบ
- 13.3.2 อบด้วยเตาไฟฟ้า ใส่ขอลวดในเตาไฟฟ้าที่ให้ความร้อนสูง
- 13.3.3 อบแห้งโดยใช้กระแสไฟฟ้าเป็นการผ่านกระแสไฟฟ้าเข้าไปในขดลวดโดยตรงทำให้ขอลวด
เกิดความร้อนภายในขอลวดเอง

13.4 การตรวจสอบขดลวดและฉนวนชั้นสุดท้าย

- 13.4.1 ประสานกับ จนท.แผนกมาตรฐานควบคุมคุณภาพ อจปร.อร.ร่วมกันวัดค่าความต้านทาน

ของขดลวดและฉนวน

13.4.2 การวัดค่าความต้านทานของขดลวดและฉนวนต้องวัดได้ไม่ต่ำกว่า มาตรฐาน(2M Ω)

ถ้าต่ำกว่า ต้องนำขดลวดและฉนวนไปอบต่อจนค่าความต้านทานเพิ่มขึ้นเกิดค่ามาตรฐาน

13.4.3 ตรวจสอบโดยรวมและนำไปประกอบเข้าชุดมอเตอร์ต่อไป

14. เปลี่ยนบอลและทำการประกอบ

14.1 ถอดโดยใช้เครื่องมือที่มีเฉพาะงานเช่นเหล็กคูดสองขาหรือชนิดสามขาตามแต่เฉพาะงาน

14.2 ถอดโดยใช้เหล็กคูดที่เป็นระบบไฮโดรริกในกรณีที่มีความแน่นมากๆ

14.3 การประกอบบอลอาจใช้ค้อนหรือไฮโดรริกในการประกอบอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่สภาพของงานนั้นๆ

15. การประกอบมอเตอร์ ขึ้นตอนต่างๆกลับกับการถอดมอเตอร์

15.1 ใส่บอลแบร์ริงที่เพลาทิ้งสองด้าน

15.2 ใส่แผ่นบังลมด้านเพลาชับถ้ามี

15.3 ใส่แผ่นฝาครอบด้านเพลาชับ

15.4 ประกอบโรเตอร์เข้ากับฝาครอบ

15.5 นำโรเตอร์ใส่ในสเตเตอร์ระวังอย่าให้ชูดกับขดลวดใส่สลักคูลุมฝาครอบไว้กับสเตเตอร์อย่างหลวมๆ

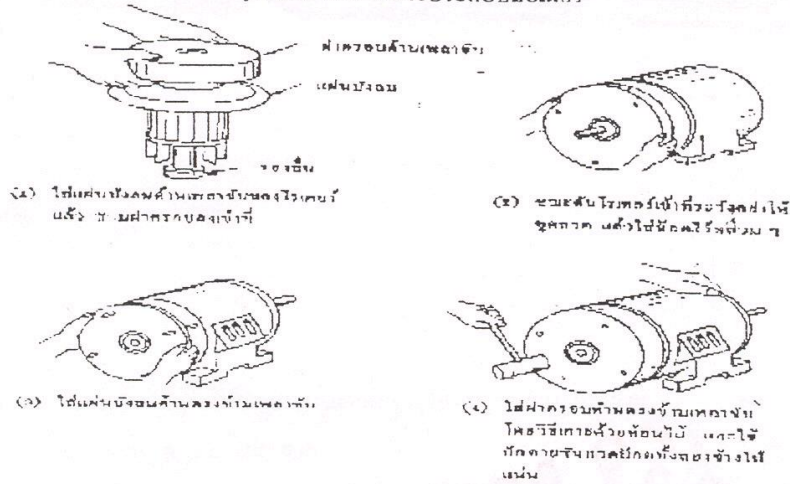
15.6 ใส่ฝาครอบอีกด้านใช้ค้อนเคาะเบาๆ โดยรอบใส่สลักแล้วขันสลักให้แน่นทั้งสองด้าน

15.7 ตรวจสอบสภาพและทำการทดลอง

D

รูป ๑๑๑ ขั้นตอนการประกอบมอเตอร์

รูป ๑๑๑ 15

16. ทำการทดลอง

- 16.1 ต่อไฟเข้าตามพิกัดของมอเตอร์ที่ทำการซ่อมทำ
- 16.2 ตรวจสอบกระแสไฟแต่ละเฟสโดยใช้แอมมิเตอร์
- 16.3 ตรวจสอบรอบหมุนของมอเตอร์โดยใช้เครื่องมือวัดรอบ
- 16.4 ส่งทดสอบโหลดพร้อมอุปกรณ์ประกอบ เช่น พัดน้ำ และอื่น เป็นต้น

17. ยกเลิกประกอบในเรือ

- 17.1 แจกแผนกแรงงานทำการยกมอเตอร์ลงเรือ
- 17.2 ทำการประกอบมอเตอร์เข้าแทน
- 17.3 แจกแผนกที่เกี่ยวข้องทำการประกอบอุปกรณ์ร่วม
- 17.4 ต่อสายไฟเข้ามอเตอร์
- 17.5 ทำการทดลอง

การซ่อมทำมอเตอร์กระแสสลับ (50HP ขึ้นไป)

แผนละเอียดการซ่อมทำ AC Motor แบบขดลวดพัน (๕๐ HP. ขึ้นไป)

ร.ง. ๓๕๑, ๓๕๒, ๓๕๓, ๓๕๔, ๓๕๕

จำนวนคนที่ใช้ ๔ คน / ๑ ชุด
ชั่วโมงงานทั้งหมด ๘๗ ชม.
ระยะเวลาซ่อมทำ ๒๒ วันงาน
แรงงานที่ใช้ทั้งหมด ๒๘๓ MH.

